

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1343/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Далибора Митића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2К бр. 116/24 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 – 389/25 од 05.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2К бр. 116/24 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 – 389/25 од 05.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 2К бр. 116/24 од 08.04.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржати по правноснажности пресуде на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција без примене електронског надзора, а надзор над спровођењем изречене казне затвора спровешће организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција, па уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је истом пресудом изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере и одлучено је о трошковима кривичног поступка као и о имовинско-правном захтеву, све на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 – 389/25 од 05.09.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића и пресуда Основног суда у Параћину 2К – 116/24 од 08.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Далибор Митић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, а осим тога и уз повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП јер су разлози пресуде противречни изреци и потпуно нејасни, те постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. Осим тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је доношењем нижестепених пресуда учињена повреда закона из члана 16. ЗКП, с обзиром да нижестепени судови нису вршили оцену свих изведених доказа, а посебно изјашњење вештака машинске струке на главном претресу одржаном дана 27.01.2025. године.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац указује да се нижестепене пресуде заснивају на незаконитом доказу и то на писаном налазу и мишљењу вештака машинске струке који није сачињен у складу са правилима струке, при чему се незаконитост овог доказа, по наводима браниоца, огледа у чињеници да је вештак свој налаз и мишљење засновао само на визуелном прегледу, иако је било потребно да се возило одмах изузме са лица места и комисијски обави вештачење и на основу детаљног прегледа возила и трагова на лицу места, исказа учесника у поступку сачини свеобухватан и стручан налаз, а којим наводима бранилац суштински полемиче са налазом и мишљењем вештака и оспорава доказну снагу овог доказа. Бранилац је поред тога навео да је суд пропустио да у изреци осуђујуће пресуде наведе какав се пропуст конкретно ставља на терет окривљеном, а овом стога што је утврђено да је окривљени управљао возилом безбедном брзином, да није био под дејством алкохола, нити је предузео било коју наглу радњу, а да му је чињеница да је на стабилност возила и задржавање управљивости возила утицао пнеуматик који је услед старости изгубио својства за које је предвиђен, била непозната и није могао ни да зна

да су пнеуматици услед старости изгубили своја својства, с обзиром да су исти прошли контролу приликом техничког прегледа, а којим наводима бранилац суштински указује да је побијаним одлукама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП којим су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић